

[Thomsen.]

Opstilling at gøre, og skønt Organisationerne modarbejdede mit Valg, blev mit personlige Stemmeantal det højeste i Amtet. Altsaa, der er ingen som helst Grund for mig til at trække mig tilbage, og det ærede Medlem kan spare sig enhver Bekymring i saa Henseende.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Prieme spurgte mig om, hvorledes jeg vilde stille mig i det Tilfælde, at Tyskland nu vilde begynde at iværksætte Indkøb her i Landet af Landbrugsvarer, svarende til, hvad Tyskland tidligere købte. Jeg vil dertil sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem skal beflitte sig paa at stille Spørgsmaal til en Minister, som han maa vide, at en Minister af mange forskellige Grunde overhovedet ikke vil være i Stand til at svare paa. Desværre er der vel ikke Udsigt til, at Tyskland gaar til saadanne Indkøb — det skulde for øvrigt glæde mig, om der var —, og skulde det vise sig, at Tyskland vilde købe Landbrugsvarer her i Landet, som det har gjort tidligere, findes der formentlig ogsaa Muligheder for, at vi kan faa en Eksport fra Tyskland til Danmark i Stand, som kan være tilfredsstillende for Tyskerne. Jeg vil raade det ærede Medlem til ikke at gaa videre med sine Spørgsmaal af Hensyn til de Interesser, som ogsaa det ærede Medlem er forpligtet til at varetage.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at Overenskomsten med England var naturligvis frivillig, Danmark var en suveræn Stat, der frit kunde indgaa paa Overenskomst med England, men som Forholdene laa, var Danmark i Virkeligheden saaledes stillet, at vi var interesseret i at faa en Overenskomst med det britiske Rige paa bedst mulige Vilkaar, og ingen bør fortryde, at vi er indgaaet paa denne Overenskomst. Den er vi indgaaet paa, fordi Forholdene formede sig saaledes, baade for vort Land og for England, at det var fornuftigst for begge Parter at træffe denne Overenskomst. Men vi skal ogsaa overholde den; vi skal overholde den, baade hvad Ord og hvad Aand angaar, og det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at Danmark efter denne Overenskomst og hele det Forhold, vi staar i til England vor Eksport vedrørende, er forpligtet til at øge vore Indkøb i dette Land.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen henviste til, hvad Landhusholdningsselskabet

havde udtalt angaaende Spørgsmaalet om en Valutaattestafgift, og brugte den Vending, at naar det var foreslaaet af Landhusholdningsselskabet, var det jo ikke saa galt, saa kunde det ærede Medlem Hr. Thomsen ogsaa stille et saadant Forslag. Ja, det er ikke det, jeg har gjort nogen Indvending imod; det ærede Medlem kan stille et hvilket som helst Forslag; han vil, uden at jeg skal indvende noget derimod. Jeg har blot villet give Udtryk for min Opfattelse, nemlig at dette Forslag er ensbetydende med en kolossal Beskatning af Befolkningen og en Beskatning, der falder ganske uden Hensyn til, om der er Rimelighed i at beskatte den paagældende Del af Befolkningen eller ej, og det bliver oven i Købet en Beskatning, der skal tjene Formaal, der ligger uden for det egentlig statslige Formaal. Det bliver en Skat, som alle skal svare, men den skal gaa til en bestemt Befolkningsklasse. Selvfølgelig er der ikke noget i Vejen for, at man kan gennemføre en saadan Beskatning; men jeg anser den for at være ganske uretfærdig og irrationel, og derfor maa jeg vende mig imod den.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det lod nok til, at min Bemærkning var sagligere og ikke slet saa snedig, som den højtærede Minister mente. Det er en ejendommelig Maade, de højtærede Ministre har at besvare de Spørgsmaal paa, der rettes til dem her fra Talerstolen; i Forgaars eller i Gaar var det den højtærede Justitsminister, og nu er det Handelsministeren. Jeg er af den Opfattelse, at dette er en Pligt for Medlemmerne af dette høje Ting, som jo er med til at afslutte Traktater med fremmede Lande. — Jeg forstaar, at den højtærede Handelsminister er meget interesseret i, at den Traktat, som vi har afsluttet med England, skal overholdes; som bekendt stemte hverken jeg eller mit Parti for den Traktat, som senere blev afsluttet med Tyskland, men vi mener, at det er lige saa vigtigt, at denne Traktat — saavel som alle Traktater, Danmark afslutter med et hvilket som helst Land — overholdes. Mit Spørgsmaal er derfor velbegrunderet, og jeg anser det for rettere og klogere, at dette Spørgsmaal debatteres her i Tinget til en lykkelig Løsning, end at Spørgsmaalet senere hen debatteres paa anden Vis. Forholdet kan jo ikke være nogen Hemmelighed, naar Danmarks Gesandt i Berlin offentligt har